

Ακριβός ο ακριβής (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Ακριβός σημαίνει πολύτιμος, αυτός που έχει μεγάλη αξία, αυτός που δεν αγοράζεται εύκολα, αυτός που για να γίνει ό,τι έγινε απαιτήθηκε μεγάλος κόπος και θυσία. Θαυμάζουμε κάθε τι το ακριβό και θέλουμε να το αποκτήσουμε. Γινόμαστε συλλέκτες ακριβών αντικειμένων, ενώ θα έπρεπε να γινόμαστε εμείς οι ίδιοι ακριβοί μέσα στην κοινωνία με τον πλούτο των γνώσεων, των αρετών μας, της κοινωνικής μας προσφοράς, της ακριβής συμπεριφοράς μας. Για να γίνουμε, όμως, ακριβοί, δηλαδή, πολύτιμοι, θα πρέπει να είμαστε ακριβείς, δηλαδή, συνεπείς στις υποχρεώσεις μας, στο πιστεύω μας, στις αρχές μας. Για ό,τι πράττουμε να έχουμε μπροστά μας πρότυπο, το αιώνιο πρότυπο, τον Χριστό μας. Και να ρωτάμε τον εαυτό μας:

- Αυτό που σκέφτομαι να πράξω θα σου αρέσει, Χριστέ μου; Συμφωνεί με το νόμο Σου; Συμφωνεί με το θέλημά Σου;

Προς τούτο χρειάζεται να γνωρίζουμε ποιό είναι «το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον» (Ρωμ. ιβ΄ 2) και τι είναι ακρίβεια. Όχι ακρίβεια οικονομική που μας θλίβει όλους, βλέποντας στα καταστήματα τα είδη που μας είναι απαραίτητα στη ζωή να ακριβαίνουν και πολλές φορές να μας είναι απλησίαστα, αλλά ακρίβεια λόγων και πράξεων, ακρίβεια που μας αναδεικνύει συνεπείς στην πίστη μας, μας χαροποιεί και μαζί με μας χαροποιεί και τους πλησίον μας.

«Ακρίβεια» είναι η απόλυτη τήρηση των Κανόνων που διέπουν την κοινωνική μας συμπεριφορά, η τήρηση των νόμων της πολιτείας και των διατάξεων του Ευαγγελίου, εφ' όσον θέλουμε πραγματικά να ονομαζόμαστε Ορθόδοξοι Χριστιανοί και αυτή την πίστη μας να την προβάλλουμε με τη ζωή μας, ώστε να δοξάζεται από αυτή και όχι να υβρίζεται το όνομα του αρχηγού της πίστεώς μας, του Σωτήρος μας Ιησού.

Στη ζωή μας έχουν τεθεί κάποια όρια μέσα στα οποία κινούμενοι σε μια ευνομούμενη πολιτεία προκόβουμε στην αρετή και όχι «επί τα χείρρω πλανώντες και πλανώμενοι» (Β Τιμ. γ 13), όπως οι πονηροί και οι γόητες. Τα όρια αυτά τα έχει θέσει ο Δημιουργός μας και η πολιτεία, στην οποία ζούμε, και την εφαρμογή τους τη διδάσκει η Αγία μας Εκκλησία, η οποία μας θέλει ευπειθή τέκνα της. Όποιος υπερβεί ή καταστρατηγήσει τα όρια αυτά εκτροχιάζεται με απρόβλεπτες συνέπειες στη ζωή του και στην κοινωνία μας. Για παράδειγμα, εάν ένα τραίνο έχει

κατασκευασθεί να τρέχει με 100 χιλιόμετρα την ώρα και ο οδηγός του το τρέξει με 150 χιλιόμετρα την ώρα, θα το εκτροχιάσει. Εάν ένα ποτήρι έχει κατασκευασθεί για να δέχεται βραστό νερό μέχρι 100 βαθμών Κελσίου και εμείς το βάλλουμε πάνω σε μια σόμπα που έχει 150 βαθμούς Κελσίου αυτό θα σπάσει. Η τήρηση των νόμων, η ακρίβεια, πάντοτε προστατεύει και μας κάνει να μεγαλουργούμε.

Στην καθημερινή μας ζωή οφείλουμε να είμαστε ακριβείς, όχι μόνο στο χρόνο των συναντήσεών μας, στα «ραντεβού μας», αλλά σε κάθε μας ενέργεια. «Ακριβείς» είπαμε σημαίνει «συνεπείς» και «ακριβοί» είναι οι «συνεπείς» σε κάθε στιγμή της ζωής τους. Έτσι έχουμε ακριβούς-συνεπείς μαθητές, συνεπείς επιστήμονες, συνεπείς καθηγητές, συνεπείς γιατρούς, συνεπείς ιερείς, συνεπείς δικαστικούς, συνεπείς στρατιωτικούς, συνεπείς ελεύθερους επαγγελματίες, συνεπείς αγρότες, συνεπείς σε κάθε επαγγελματικό και κοινωνικό κλάδο. Έχουμε επίσης ακριβούς φίλους, ακριβούς πατριώτες, ακριβούς ευσεβείς Χριστιανούς, αυτούς που επιδιώκουν την κατάκτηση της αρετής, την αγιότητα, τη θέωση.

Οι τελευταίοι είναι οι πιστοί αγωνιστές της ζωής, αυτοί που νόμιμα αγωνίζονται, αυτοί που τηρούν το νόμο του Ευαγγελίου, μέχρι λεπτομερείας και όχι μόνο όταν είναι ενώπιον άλλων, αλλά και όταν είναι μόνοι ενώπιον του Θεού μας. Οι ακριβοί είναι και ακριβείς σε όλα, γιατί γνωρίζουν, ότι εάν ο πιστός είναι ανακριβής και στο ελάχιστο δεν σέβεται τίποτα. Μας το λέει η Γραφή ότι εκείνος που τηρεί όλο το Νόμο, αλλά πταίει και παραβαίνει κάποια εντολή, είναι ένοχος παραβάσεως όλων των εντολών. «Όστις γαρ όλον τον νόμον τηρήση, πταίση δε εν ενί, γέγονε πάντων ένοχος.» (Ιακ. β 10).

(συνεχίζεται)